

Butlletí Estudiantil

Organ de l'Associació d'Estudiants
(Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya) **U.G.T.**

Redacció: Comandant Baiget, 1—Telèfon 1449
Lleida, 10 d'abril del 1937

Núm. 6

Un Govern, un exèrcit, un poble

És ja sobradament conegut de tots que allò que el dinou de juliol esclatà com a guerra civil, lluita de partits, de concepcions ideològiques i d'interessos contraposats, ha esdevingut per natural evolució, una guerra per la independència nacional, sostinguda pel poble d'Ibèria, no contra els traïdors generals titelles que es mouen segons els desigs del «furher» alemany i del «duce» italià, sinó contra l'imperialisme agressiu i desfermat dels dos tirans sota el jou dels quals gemen dos infortunats pobles.

És així com està plantejada la contesa. D'una banda Espanya, l'autèntica i veritable Espanya de les comunitats i germanies, la del 2 de maig i la del 6 d'octubre pàtria de Viriat i de Cervantes, de Lope de Vega i de Miquel Servet, dels guerrillers seculars i dels minaires d'Asturies, l'Espanya purificada pel foc i per la sang, que es redreça lliure de corrupció i d'impureses i que marxa vers un esdevenidor gloriós i radiant de poble alliberat.

Per altra banda, la traïció estúpida i el cretinisme més degenerat, aliats a l'esforç desesperat d'un règim d'oprobri, el qual, mancat de mitjans de vida als païssos on ha estat impossat per la força brutal d'unes minories opressores, cerca en bèl·liques aventures de tipus africà i colonitzador, el balot d'oxigen que ha de revifar-lo i sostenir la seva vida eixorca i miserable.

El caràcter de la nostra lluita, i la significació dels bàndols en pugna, determina automàticament una sèrie de fets i de necessitats que cal es tinguin molt en compte pels antifeixistes que ho sacrifiquen perquè Hitler i Mussolini no puguin complir llurs funestissims designis. És contra el poble hispànic que van els afanys colonitzadors i de conqueriment de dos potències econòmicament desfetes, les quals, en aquesta guerra, no pensen en altra cosa que amb els beneficis materials que la victòria reportaria a les seves finances malmeses per la manca de capacitat productora i constructiva dels feixismes bel·licistes, l'aspiració suprema dels quals es la de sacrificar el déu Mart, el benestar i l'esdevenidor progressiu de la comunitat humana, concretant el seu afany a l'expressió «menys mantenga i més canons» que tan agradablement deu vibrar a l'òida dels depauperats treballadors de «l'Imperi Romà» i del III Reich.

És, per tant, tot el poble d'Ibèria i no una part d'ell qui ha de sostenir el pes de la lluita contra l'invasor, el qual no va contra un partit o sector determinat, sinó, com em dit, contra tot el poble.

Però el poble, per a sostenir la lluita contra l'organització bèl·lica dels invasors, formidablement equipats, i ferrenyament subjectes a una disciplina i un comandament rigorosos, no en té prou amb la bona voluntat i l'heroic esperit de sacrifici que aquesta voluntat de vèncer li co-

munica. Necessita oposar organització a l'organització, disciplina a la disciplina, obediència conscient i joiosament acceptada a l'automatisme de ninots mecànics que es mouen sense esperit. Tot això exigible als lluitadors que aspiren a triomfar en lluita contra dos de les potències més rígides i unilateralment educades per a fer la guerra com a única ocupació digna dels pobles, no ho trobarem més que en un exèrcit veritable, en el qual tot, absolutament tot, estigui subordinat a l'afany de vèncer, en el qual les preocupacions individuals i de grup desapareguin davant la tasca i l'esforç comú. És per això que cal accelerar l'estructuració d'un exèrcit, no de partits ni de sindicats, sinó de tot el poble que lluita contra els seus enemics i els de la seva pàtria: l'Exèrcit Regular del Poble

Però, encara necessita el poble lluitador un altre element de combat. Cal dirigir coordinadament l'esforç de l'exèrcit; és precis coordinar la marxa econòmica del poble productor, i les necessitats del poble combatent; és necessari dirigir les activitats del poble en conjunt, per tal que s'iguin més profitoses i donguin el resultat de conjunt que es desitja; es fa indispensable, en resum, un organisme que dirigeixi, orienti, i sintetitzi l'activitat de tot el poble. Cal, doncs, Govern, un Govern popular, que representi tot el poble que lluita, i que sigui capaç de portarlo a la victòria.

Aquests són els elements amb els quals les ambicions del feix internacional fracassaran scrollosament després d'un seguit de Guadalajares i Pozoblanco.

Per la victòria: un poble que treballi, un exèrcit que lluiti i un Govern que governi !

Nota d'administració

Es prega als companys que estan inclosos a continuació que es presentin al nostre local en el termini màxim de 15 dies, per a posar-se al corrent de pagament, puix que, en cas de no fer-ho, se'ls expulsarà per manca de pagament, havent passat els tres mesos de temps que marquen els estatuts.

Eduard Mesalles Casals. — Ramon Segura Sendrós. — Josepa Reus Pujades. — Antoni Garcia Garcia. — Bonaventura Verdú Canyadell. — Armando Sanjuan Claveria. — Pere Antoni Bilbao Borges. — Josep Usieda Peralta. — Josepa Gasa Sicart. — Lluís Esparaber Pellisé. — Celestí Tamarit Barrull. — Isidre Valls Boqué. — M.ª Josepa Sirera Carrió. — Mariana Dolcet Viladegut. — Josep Franch Torrelles. — Francesc Cots Ballespí. — Jacint Aresté Pontí. — Prudenci Setó Rodrigo. — Robert Barri Mir. — Lluís Sala Planes. — Rosa Vendrell Socias. — Manuel Rosell Guillem.

— Alicia Rosell Guillem. — Eduard Oró Giménez. — Jaume Llop Florensa. — Miquel Espinet Chanco. — Carmen Minguell Puig. — Jaume Vidal Teixidó. — Maria Perenya Pàmies. — Màxim Plo Bardú. — Joan Antoni Méndez López. — Marius Sala Castellero. — Tomàs Martina Gallego. — Ferran Milagros Artisan. — Serafí Segura Vidal. — Lluís Sala Castellero. — Maria Lluïsa Sales Serra. — Salvador Giné Rius. — Enric Folch Vallverdú. — Cèsar Molins Caballó. — Ramon Chaserot Pintó. — Antònia Piqué Farrerons. — Maria Teresa Sánchez Polit. — Enric Plana López. — Emiliانو Avilés Conesa. — Jaume Biosca Almenara. — Teresa Vilà Comes. — Antoni Payro Pujol. — Francesca Llasera Berdiola. — Ramon Valls Puig. — Francesc Bellet Pascual. — Francesc Nomén Panyos. — Rafael Pinyol Flix. — Lluís Díaz-Coronel Montull. — Ildefons Vilella Torres. —

Estili Garcia Tobar. — Joan Teira Vilar. — Salvador Forradelles Foz. — Manuel Vallès Ballester. — Josep Sabartés Cucó. — Pilar Andreu Prunera. — Eladi Lucas Gallardo. — Francesc Nadal Ramon. — Josepa Martí Martí. — Ovídia Garcia Guitart. — Domènec Aguilar Sisó. — Maria Rodamilans Carné. — Josep Lafuerza Roig. — Eduard Martínez Rius. — Gregòria Vilà Segura. — Robert Vila Segura. — Miquel Lafito Oria. — Maria Rios Roure. — Prudenci Ravés Ribes. — Lluís Rubio Garcia. — Anton Jové Pascual. — Manuel Vinyes Solanet. — Carles Corberó Illa. — Carme Osieda Peralta. — Josep Aixalà Rué. — Josep Novel·lós. — Miquel Llop Berch. — Didac Serrano Giménez. — Anna Solans Serra. — Isabel Biscarri Pocino. — Carme Raymat Montull. — Antoni Mortes Arqués. — Josep Xipell Solsona. — Joan Belart Aragüés. — Josep Falcó Berdegí. — Lluís Mateu Bellet. — Teresa Altisén Farré. — Maria Masip Solé. — Lluís Ladó Pla. — Dolors González Guardiola. — Josefina Geli Perich. — Josep Triquell Sabaté. — Ferran Gran Mola. — Tiburci Amorós Cascales. — Àngelas Plana Mirada. — Jaume Llobet Bonastre. — Francesc Xipell Solsona. — Balbí Pijuan Solsona. — Teresa Alba Guardiola. — Josep Vidal Sales. — Maria Gonzalo Petanàs.

— Jaume Barrull Flix. — Llorenç Rubies Figueres. — Manuela Olivera Buir. — Natàlia Gras Trompeta. — Pere Jaume Rubio Garcia. — Miquel Megués Guàrdia. — Maria Lluïsa Masip Solé. — Josepa Rovira Tenas. — Francesc Cases Buils. — Francesca Boqué Segarra. — Joan Belart Aragüés. — Macià Poblet Guarro. — Maria de les Mercès Cervós Servat. — Josep Pla Duat. — Antònia Roure Clavé. — Josep M.ª Roig Jordana. — Maria Gregori Prunera. — David Garcia Garcia. — Lluís Andrés Fernández. — Vicens Aige Escharte. — Eugeni Merino Isac. — Francesc Bataller Esquerda. — Teresa Bonet Roure. — Josepa Agustí Soberà. — Sigfrid Prim Padró. — Josep Bonet Costa. — Maria Cava Fernández. — Ernest Palau Barberà. — Josep M.ª Solsona Sàlvia. — Manuel Barrachina Argente. — Antoni Domènec Sanz. — Dolors Gené Mur. — Mercè Bargalló Breta. — Teresa Lloret Tàpies. — Genaro Rajadell Sàez. — Júlia Solé Queralt. — Jesús Monzon Moix. — Catalina Corberó. — Jaume Garrabou Boixadera. — Julià Jordan Maza. — Alfons Rajadell Sàez. — Maria Mitjan Farré. — Josep Solé Cullerés. — Ramon Vendrell Torra. — Manuel Mases Abós.

Estudiants!

«NOSALTRES»

és el vostre periòdic.

De venda al nostre local i als centres de ensenyament

Compreu-lo!!

FRONT DE L

PROGRAMA

Guanyar la guerra : Aquesta és la primera missió del Front de la Joventut. Per aconseguir una ràpida victòria damunt del feixisme entenem que cal :

- a) Mobilització de tota la joventut.
- b) Crear una economia de guerra.
- c) Crear una Solidaritat Jovenívola Internacional.

Referent al primer problema adoptem les següents posicions :

1.ª. — El Front de la Joventut afirma en aquests moments que el lloc de tots els joves és solament al front.

2.ª. — Som partidaris de la creació de l'Exèrcit del Poble, i, en conseqüència, de la immediata aplicació del Servei Militar Obligatori.

3.ª. — Ensems que es constitueixi l'Exèrcit del Poble, ha d'anar-se a l'establiment del comandament únic i a la formació d'un Estat Major que dirigeixi totes les operacions.

4.ª. — S'imposa l'educació pre-militar dels joves menors de vint any.

5.ª. — Crear una mentalitat de guerra.

Referent al segon problema, el Front de la Joventut creu :

1.^r. — Els centres de producció de tota l'Espanya antifeixista han de treballar d'acord a un pla de coordinació de la producció industrial i agrícola, pla que sorgeixi de l'examen de les necessitats presents i, sobretot, de les de l'esdevenidor.

2.ⁿ. — Entenem que la producció agrícola no pot disminuir.

3.^r. — Convertir la indústria metallúrgica en indústria de guerra, i crear nous centres de producció bèl·lica.

4.^t. — Els jornals excessivament elevats, no tenen justificació,

5.ª. — Les noies han de capacitar-se ràpidament per a substituir els joves al treball.

I, respecte al tercer problema, adoptem :

1.^r. — Unió amb els altres Fronts de la Joventut de la resta d'Espanya.

2.ⁿ. — Estimular les organitzacions juvenils dels altres països per tal que organitzin el Front de les Joventuts.

3.^r. — Orientar totes les Joventuts del món respecte al caràcter de la nostra lluita, procurant a l'ensem llur ajut.

4.^t. — Les organitzacions que integren el Front de la Joventut, apreciament el què val l'ajut realitzat pel país amic (U. R. S. S.) tallaran tota la campanya difamatòria adreçada contra ell pel seu govern.

I, per a la consecució d'aquests fins, les organitzacions que componen el Front de la Joventut, es comprometen :

1.^r. — Establir una activa solidaritat entre tots els joves del camp i de la ciutat, del front i de la reraguarda.

2.ⁿ. — Abandonar, des d'ara i per sempre, les lluites partidistes, afirmant d'aquesta manera llur unitat revolucionària.

Els feixistes han afusellat LEOPOLD AL

EL FEIX ES L'A

A JOVENTUT

Ponència de la F. N. E. C. al Front de la Joventut

Lluita contra l'analfabetisme a l'Exèrcit Popular

El Front de la Joventut entén que la nostra lluita, ultra les característiques, que han estat repetidament assenyalades, en presenta una altra que cal en gran manera destacar. La lluita del poble contra el feix indígena recolzat per l'internacional, és ensem la lluita contra la incultura i la regressió que feia possible a Ibèria, a l'esgarrafós 45 per cent d'analfabets que acusaven les estadístiques.

Essent així, és un deure del Front de la Joventut emprendre una lluita aferrissada, contra l'analfabetisme als rengles del nostre Exèrcit.

El mitjà indicat per a aquesta lluita fóra el d'agregar a cada unitat un equip d'estudiants i altres treballadors intel·lectuals, els quals sota la direcció del comandament militar, procurassin donar als soldats analfabets els primers fonaments culturals, i eixamplessin els coneixements escolars de tots.

Altres mesures, com el treball a les llars del combatent i a les mateixes trinxeres, podrien ésser portats a terme amb regularitat, i amb tot això, fariem possible la reducció i, a la fi la desaparició d'aquell vergonyós tant per cent a què abans hem fet allusió

Ponència dels G. E. M. al Front de la Joventut

Moralització de la Reraguarda

L'aspecte de la nostra reraguarda, de la reraguarda antifeixista, no és el d'un poble que està vivint uns moments angiosos i decisius per al seu esdevenidor. La reraguarda, indiscutiblement, no està al nivell del front. Aquesta afirmació no cal que la recolzem amb arguments i amb proves, perquè tots n'estem convençuts de la seva certitud. Cal, doncs, treballar per a

canviar l'aspecte i la mentalitat de la reraguarda, moralitzan-la. Moralitzan-la, no en un sentit reaccionari, carca, valgui l'expressió, sinó d'una manera intel·ligent i profitosa per a la lluita que el poble està sostenint contra els seus enemics.

El Front de la Joventut, fa qüestió d'honor l'aconseguir aquesta moralització

AS, rector de la Universitat d'Oviedo.

ANTICULTURA

de la reraguarda, emprenent des d'ara mateix una intensa campanya per a tal fi.

Aquesta campanya tindrà diversos aspectes:

1.ª. ESPECTACLES.

El més comu a Lleida és el cinema. En relació al cinema, el Front de la Joventut treballarà en dos sentits:

a) *Programes.*

Es procurarà que siguin de caràcter social, patriòtic cultural, o relacionat amb la nostra lluita, incrementant la projecció de films soviètics o d'altra procedència que tinguin aquestes característiques.

b) *Espectadors.*

Es treballarà per aconseguir que no puguin assistir al cinema més que aquells que hagin complert amb llur deure al front de lluita o al de treball. És adequat l'exigir la presentació del certificat de treball o quelcom similar als que assisteixin al cinema.

2.ª CAFÈS Y ALTRES LLOCS SIMILARS

S'exigirà, als concurrents, el certificat de treball i s'impedirà que els homes joves

perdin el temps amb jocs de qualsevol mena, excepte els combatents amb llicència.

3.ª BEGUDA.

S'empendrà una campanya contra l'abús de les begudes alcohòliques, demostrant els danys que el seu ús produeix a l'organisme, ensems que es ridiculitza l'embriaguesa. També fóra convenient portar a fer fortificacions els embriacs, i retornar al front els soldats que s'embriaguessin durant els permisos, etc.

4.ª PROSTITUCIÓ.

El Front de la Joventut, encara que sense pretendre de moment la total desaparició de la prostitució, procurarà restringir-la i limitarla de la millor manera possible, donant a la joventut una educació sexual el més perfecta i ampla possible i inculcant a tots el respecte a la dona i a la mare soltera.

Aquesta és la tasca que, segons el concepte dels Grups Estudiantils Marxistes, cal portar a terme en relació a la moralització de la reraguarda.

Punts bàsics de treball del F. J. de Lleida

Una de les exigències de la guerra que sosté el nostre poble contra la invasió estrangera, ha fet que tota la joventut antifeixista, fes una unitat que creiem es indispensable per a obtenir la victòria.

EL FRONT DE LA JOVENTUT DE LLEIDA, ultra el programa que té establert a tot Catalunya, ha llençat els punts principals objecte d'aquest Front a la localitat.

Aquests, són els següents:

Creació d'una Escola Pre-militar.
Moralització de la reraguarda.
Propaganda Unificada.

Creació de brigades de xoc al camp i a les fàbriques.

Creació de llars del combatent al front d'Aragó.

Lluita contra l'analfabetisme.

Aquests punts són de prou interès per desenvolupar una tasca en gran manera profitosa per a la causa antifeixista, en benefici de la qual és necessari que la joventut lleidatana faci els màxims esforços i, en particular, els estudiants adherits al nostre sindicat.

A E

ARCHIVOS
ESTATALES

Noticiari de la F. N. E. C.

La F. N. E. C. de Tortosa

Hem establert intercanvi de propaganda amb els companys de la F. E. N. C. de Tortosa, els quals publiquen un interessant butlletí setmanal titulat «L'estudiant» pel qual veiem que als companys de Tortosa els preocupen els mateixos problemes que a nosaltres: els relacionats amb la guerra contra el feixisme invasor. Rebin els companys de Tortosa una salutació fraterna i la seguretat de què, en nosaltres, tenen uns bons companys.

Donatiu

Des d'aquestes pàgines, fem constar la nostra gratitud envers el director del Liceu Escolar, el qual, per segona vegada, ens ha fet present d'un lot de llibres catalans del major interès.

«Nosaltres»

Hem rebut el segon número de NOSALTRES, periòdic dels estudiants, el qual conté treballs força interessants en relació

amb els problemes de l'actualitat nacional e internacional, de molta transcendència per a tots nosaltres. En relació al gran retard amb què ha sortit aquest segon número, hem rebut una nota de la Federació, en la qual se'ns comunica que això ha estat degut a què els companys responsables del periòdic s'han incorporat a l'Exèrcit Popular, per la qual cosa ha motivat un torn que es reflexa a l'esmentat retard.

Un periòdic mural

El companys de segon curs de l'Escola normal del Magisteri de Lleida, editen setmanalment un periòdic mural del qual ja han aparegut dos números.

Aquest periòdic mural es titula «Fets i Consignes», i l'execució artística del qual està a càrrec dels companys Mateu i Portuguès, i, la literària, a càrrec del company Chacon.

Felicitem aquests companys per llur iniciativa la qual brindem a tots els companys de Lleida per tal que la imitin dintre les respectives possibilitats.

1.ª emissió radiofònica estudiantil del Front de la Joventut.

F. N. E. C.—G. E. M.

El divendres, dia 9, tingué lloc la inauguració de les conferències radiades dels estudiants de la F. N. E. C. i dels G. E. M. Feren ús de la paraula els companys Sergi Garcia, el qual féu la presentació de les emissions amb el següent parlament:

En nom de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya i dels Grups Estudiantils marxistes de Lleida, em plau, en inaugurar les emissions radiofòniques estudiantils del Front de la Joventut, saludar la classe treballadora de Lleida, tot el poble antifeixista lleidatà i, en particular, els estudiants que, noblement i sincerament s'han posat al costat del poble, ocupant un lloc a la lluita contra la barbàrie i la incultura representada pels sàdics butxins que assassinen milers de treballadors que no acoten el cap ni es deixen imposar el jou del feixisme italo-germànic.

La Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya i els Grups Estudiantils Marxistes, m'han encarregat d'explicar quins són els motius que ens fan posar en contacte amb el poble de Lleida, per mitjà d'aquestes emissions setmanals per ràdio. L'objectiu que nosaltres persegüim amb aquestes petites conferències radiades, és el d'acabar amb el vell concepte de l'estudiant de la caduca societat burgesa, frívol i inconscient, egoista i despreocupat al qual únicament interessava passar els cursos de la millor manera possible i aconseguir un títol amb el mínim d'esforç.

Nosaltres volem fer veure als treballadors que els estudiants, uns abans i altres després del dinou de Juliol, han comprès que llurs interessos, llurs necessitats i llurs aspiracions els portaven al costat del proletariat i els obligaven a prendre un lloc a

la lluita que aquest sosté contra els enemics de la llibertat i del poble.

I no us penseu que això que us dic sigui literatura. A les acaballes del 1935, quan encara es sentien els xiscles dels minaires asturians, turmentats pels esclaus de Lerroux i Gil Robles, quan encara la data alliberadora del setze de febrer no es besllumava a l'horitzó, quan no es podia somniar en què un dia el proletariat formaria un exèrcit per a defensar la República primer, i la pàtria invadida més tard, es repartí entre els estudiants de Lleida el següent manifest escrit clandestinament amb multicopista:

Estudiants!!

Ja fa més de dos anys que vivim sota l'opressió. Les forces feixistes-vaticanistes han assaltat el Poder.

Per altra banda, tots els Governos estan eufòrics de provocacions bèl·liques; hom vol llençar l'home contra l'home. La guerra és es el darrer alè de l'imperialisme.

L'ensenyament cada dia està més descurat; s'anul·len les subvencions per pràctiques a les Universitats i Instituts, es deixen de crear escoles en perjudici dels companys mestres i de l'ensenyament en general. Els governos feixistes en són responsables.

Els estudiants que, en totes les generacions han marxat a la capdavantera de les lluites per la llibertat d'expressió i de consciència ciutadana, hem estat en aquest lapsus de temps, ofegats. Hem de reaccionar davant la tirania. La nostra independència ens marca la rebellia.

Cal combatre contra el feixisme; cal lluitar per la pau i el progrés dels pobles. Els estudiants hi tenim un lloc d'honor. El camí és la Unió d'Estudiants antifeixistes.

Companys estudiants! Pel bé nostre i de tots, Ingresseu-hi!

Sota d'aquest manifest hi havia un butlletí d'inscripció, pel qual els adherents es comprometien a lluitar contra el feixisme, contra la guerra i per les reivindicacions estudiantils.

Malgrat els temps de clandestinitat en què es vivia i la cautela amb què es va fer la propaganda, ultra altres dificultats, signaren el butlletí d'adhesió mes de mig cen-

tenar d'estudiants, plens d'entusiasme i d'odi contra el feixisme. No importa res que la projectada Unió fracassés per inexperiència dels dirigents a les tasques d'organització; la veritat és que, tenint-ho tot en contra, en un ambient desfavorable i sense cap mena de propaganda, els estudiants respongueren plenament al crit de lluita contra el feixisme.

Avui, que han desaparegut tots els factors que el 1935 impossibilitaren de portar endavant aquella iniciativa magnífica, els estudiants de Lleida ens trobem agrupats, en la immensa majoria, dintre la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya i, per tant, de la Unió General de Treballadors, al costat dels altres treballadors manuals i intel·lectuals, disposats a fer tots els sacrificis que el Govern de la Generalitat, és a dir, del poble antifeixista català, ens demani per la victòria de la causa popular als fronts de lluita i als de la producció. A més a més, estem al costat de la Joventut antifeixista, de la joventut que defensa el seu esdevenidor ensems que lluita per la seva pàtria, formant part del magnífic Front de la Joventut al qual figuren tots els joves que avantposen el ferm desig d'acabar amb el feixisme invasor a totes les aspiracions egoistes i de partit.

Pel que acabo de dir podeu judicar quina és la posició dels estudiants, i haureu vist també com hem sabut respondre als imperatius del moment històric que comença amb la gloriosa data del 19 de juliol i que cal acabar amb la màxima rapidesa per a esmerçar totes les nostres forces a substituir allò que hem enderrocat i edificar el magnífic món nou amb el qual tots somniem i a l'estructuració del qual han de cooperar tots els antifeixistes autèntics sense excepció.

Seguidament s'adreça a les dones antifeixistes de Lleida la companya Eloïsa Alarcon, per tal que es preparassin per a substituir els homes als llocs de treball.

Per últim, el company Joan Chacon, parlà de la necessitat de la unió de la joventut i de la necessitat de mobilització en un parlament que, per la seva extensió, publicarem al número proper.